

Úvodem

Učitel matematiky, Vol. 1 (1993), No. 4, 2

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/152223>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1993

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

ÚVODEM

Vážení čtenáři,

v několika příspěvcích tohoto čísla zpravodaje se autoři přímo nebo nepřímo dotýkají otázky postavení a prestiže matematiky ve škole a nepřímo tak i postavení a prestiže matematiky v současné společnosti (nejen v naší republice). J. Zhouf poukazuje na rapidní pokles zájmu o studium ve třídách gymnázií se zaměřením na matematiku, F. Janeček informuje o tom, že naši sousedé v Rakousku zachovávají přinejmenším povinnou klauzurní práci z matematiky pro všechny studenty středních škol. V. Jelínková na příkladu USA potvrzuje, že úroveň vyučování matematice na základních a středních školách není v pozitivní korelaci s materiálním bohatstvím společnosti a J. Houska nás ve svém historickém exkurzu přesvědčuje, že se historie svým způsobem opakuje. Na začátku století věnovalo gymnázium většinu vyučovacího času cizím jazykům (i když jiným než dnes) a na matematiku zbývaly průměrně tři hodiny týdně během osmi let studia.

Máme tedy nebo nemusíme mít obavy z poklesu zájmu o matematiku a jejího zastoupení v učebních plánech základních a středních škol? Jde o hrozivou situaci nebo jen o přechodný přesun v hodnotové škále v naší společnosti?

Okamžité a snadné řešení nenajdeme. Je však jisté, že všichni, jimž úroveň matematického vzdělání u nás leží na srdci, by měli být v pohotovosti. I když je na tom běžný americký středoškolák s matematikou nevalně, neměli bychom zapomenout, že tamější základna, z níž se "líhnou" talenty, je nepoměrně širší než u nás, a že malý stát a národ nemůže riskovat pokles všeobecné vzdělanosti, jejíž součástí matematika bezpochyby je. To asi dobře vědí naši jižní sousedé.

Očekáváme-li v nejbližší době sjezd Jednoty českých matematiků a fyziků, musíme zároveň konstatovat, že to bude patrně jediná platforma, na níž bychom měli slyšet zřetelné slovo a konkrétní návrh programu, jak dále zajistit rozkvět matematiky u nás. Všude jinde si na matematiku vzpomenou asi jen při finančních výpočtech. To je také jeden z důvodů, proč by učitelé matematiky i fyziky a informatiky měli táhnout za jeden provaz, a to táhnout, ne se jen držet.

Redakční kolektiv